JE MAINTIENDRAI

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel VII. ZATURDAG den 1sten MEY, 1819. N. 18.

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven by WILLIAM LEE, *Drukker van Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden.*

NAAR AMSTERDAM & ROTTERDAM.
Ligt in lading de Neaerlandsche brik
GONOMIE,
KAPT. M. BARTHOLOMEUS.

Voor vracht of passagie gelieve men zich te addresseeren ten Pakhuize van den ondergeteekende, of by den kapitein aan boord.

B. A. ROCHE.

Gouvernts: Secretarie der 28sten April 1819.

HET wordt hierby bekend gemaakt, dat er een Brieven Zak ter Gouvernements Secretarie zal worden opgemaakt, om verzonden te worden met Z. M. brik de Zwaluw, en dat dezelve op Dingsdag den 5den der aanstaande maand Mey, des namiddags ten twee uren, zal gesloten worden.

De Gouvernements Secretaris,
W. PRINCE.

Gouverts: Secretarie den 28sten April 1819.

VAN wege zyne Excellentie den Vice Admiraal Gouverneur Generaal, wordt hierby bekend gemaakt, dat Z. M. corvet de Dolfyn die, den 1sten der aanstaande maand Mei, zee zal kiezen, convooi zal verlenen aan zoodanige vaartuigen die naar de havens van Puerto Cabello en La Guayra, bestemd zyn.

De Gouvernements Secretaris,
W. PRINCE.

Den 16den April 1819.
Publieke Inschryving.

INGEVOLGE authorisatie van zyne Excellentie, den Vice Admiraal A. Kikkert, Gouverneur Generaal van Curaçao en onderhorige Eilanden, Commandeur der Militaire Willem's Orde, &c. &c. &c.

Zal de Provisioneele Raad en Contrarolleur Generaal der Finantien, by inschryving aan de meestbeidende verkopen ongeveer 8000 Guldens Hollandsch Courant, in Wisselbrieven te trekken door Zyne Excellentie voornoemd, op en betaalbaar by het Ministerie voor het Publieke Onderwys de Nationale Nyverheid en de Kolonien in s'Hage, alle op twee maanden na zigt, zynde voor *Militaire* Tractementen en Soldyen over de maand April 1819. De betaling van voorn: Wissels zal moeten geschieden de eene helfte in zilver-of-klein geld, en de andere helfte in bewyzen van enkelde Johannissen.

De inleevering der Billetten van inschryving zal kunnen geschieden van heden af tot uiterlyk Zaturdag den 1sten Mey, des middags ten 12 uuren aan het Bureau van my Provisioneele Raad en Contrarolleur Generaal der Finantien voornoemd.

Zullende het antwoord op dezelve ter zelver plaatse gegeven worden op Maandag den 3de daaropvolgende.

De Provisioneele Raad en Contrarolleur Generaal der Finantien voornoemd.
C. L. VAN UYTRECHT.

Fiscaals Kantoor, den 30sten April 1819.

DE ondergeteekende als daar toe door den Weledelen Achtbaren Raad behoorlyk gequalificeerd, doet by deze alle Broodbakkers te kennen geven, en ordonneren, dat de Brooden voor deze en volgende week te bakken het gewigt moeten houden als—

De Fransche Broden 19, en
De Ronde Broden 20 oncen,
Op pœne als by publicatie is gestatueerd.
Per order van den Raad Fiscaal.
SALOMON BULTE, Eerste Klerk.

Den 15den April 1819.
TE HUUR,
Voor een of meer Jaren,

HET schoon en gerieflyk Huis gelegen op Scharloo, thans bewoond door den ondergeteekende met deszelfs zeven Pakhuizen.—Voor verdere informatie gelieve men zich by de Heeren James Smith en Zoon te vervoegen.

JOSEPH FOULKE.

Curaçao den 1sten Mey 1819.
ADVERTENTIE.

ALLE HOUDERS VAN VASTE GOEDEREN OF HYPOTHEKEN welke aan het Fonds der afgekeurde Johannissen de 1 2 pct. belasting op eigendommen nog verschuldigd zyn gebleven, het zy voor twaalf maanden (van 1sten October 1818,) of voor zes maanden (van 1sten April ll.) worden by dezen door Commissarissen ten ernstigsten aangemaand, daarvan betaling te doen uiterlyk voor medio dezer.

Uit naam van Commissarissen van het voornoemde Fonds.

FERGUSON,
Secretaris.

Den 27sten April 1819.
GESTOLEN OF VERMIST.

VAN de plantagie Bonam des Maandags avonds den 26sten dezer, een bruin gevlekt klein Paard, ongeveer 10 jaren oud. De gene die zoodanige informatien kan geven, welke dienen kunnen ter herkryging van bovengenoemde kleine Paard, zal behoorlyk beloond worden, adres by den Uitgever dezes.

Den 23sten April 1819.

ER is laatstleden Woensdag den 21sten April 's namiddags tusschen vyf en zes uren, tusschen de buitenplaatsen Valentyn en Welgeleegen, langs den weg van het Joodsche Kerkhof, verlooren, een Gouden Ring waaraan een Goud Cachet, twee Goude Horlogie-sleutels en een defecte dito gehecht waren. De eerlyke vinder wordt verzocht dezelve aan de Drukkery dezer Courant te bezorgen; zullende by genereus hiervoor beloond worden.

April 27, 1819.
STOLEN OR STRAYED,

FROM the Plantation Bonam, on Monday night the 26th inst. a ROAN PONY, about 10 years old. Whoever can give such information, as will lead to the recovery of the above Pony, will be handsomely rewarded by applying to the Editor of this paper.

ZEE SCHUIMERS.

Charleston, den 28sten January.—De bygevoegde omstandigheden der berovingen door eene bende van ellendige plunderaren bedreven, aan boord van het Buenos Ayres schip Louisa, te Baltimore uitgerust, zyn ons medegedeeld door een van derzelver onderofficieren die nu in de gevangenis is, en behoorlyke verklaring gedaan heeft. Aanmerking zoude nodeloos zyn, het verhaal kan niet dan verontwaardiging by ieder verwekken:—

De Louisa gecommandeerd door kapitein Joseph Almeda, nam te Baltimore, in Augustus A. P. eene equipagie in, als eene lettre de marque onder Buenos Ayreaansche vlag, ten einde eene reis naar de noord west kust van Amerika te doen. Derzelver wapening bestond uit 10 stukken, en was met 40 man bemand. Zy zakte af naar de Patixent waar zy van een pylboot, 6 stukken en 46 man verkreeg, wordende dus derzelver sterkte 16 stukken en 86 man. Dus geequipeerd stak dezelve in zee; het eerste vaartuig, dat zy nam, was een Spaansche brik, geladen met cacao, koffy, indigo, en een groote som gelds:—aan boord van dit vaartuig ging kapt. Almeda met een prys meester, latende de Louisa onder bevel van den Hr. Smith den luitenant. Eenigen tyd daarna, stond het volk tegen de officieren op, en sloten dezelven in het voorschip, en wanneer er een Fransche brik in het gezicht kwam, werden zy daar aan boord gezet. De konstabel (Craig zomtydszich Clark noemende) nam toen het bevel van de Loaisa over. Vervolgens ontmoetteden zy de Britsche schooner Sir John Hardy, kapt. Fairweather, welke zy plunderden; zy namen den kapitein en den supercargo (den Hr. Smith) aan boord van de Louisa, en dezelve ter zyde roepende, dreigden zy hen te dooden, zoo zy niet vertelden, waar zy hun geld hadden verborgen; de kapitein berigte, waar een kleine som geld zich bevond, welken zy dan ook namen met eenige andere artikels, en toen hem vergunden voorttezeilen.

Vervolgens ontmoetten zy een Britsch schip, plunderden hetzelve en lieten het gaan; Toen vertrokken zy naar het eiland Bonavista, waar zy een Amerikaansch schip vonden, dat juist uit Frankryk gekomen was, het geen zy plunderden; zy gingen toen aan boord van andere vaartuigen en kregen berigt wegens den toestand van de stad, waarop zy besloten aan wal te gaan en te plunderen. Hierby kwamen verscheiden lieden om, en goederen, zilverwerk, geld &c. een aanmerkelyke waarde belopende, werden geroofd. Van daar vertrokken zy naar het eiland van Mey, waar zy een Amerikaansch schip, brik en schoener, zynde de eenige vaartuigen in de haven plunderden, zy gingen tevens aan wal en plunderden de stad. Nu zetteden zy hunne koers naar de V. Staten; op dezen togt ontmoetten zy, en plunderden de volgende vaartuigen, te weten:—Een Russisch schip, een Fransche brik, een Amerikaansch schip, naar Rio Janeiro bestemd en een Amerikaansche brik van Boston naar Havanna, aan boord van welke laatste vaartuigen zy drie van hun volk plaatsten. Zy ontmoetteden vervolgens een schooner van Noord Carolina naar Savanna bestemd, en met verlof van den kapitein zetteden zy al hun volk daar aan boord, behalve omtrent 25 man. Den volgenden dag by Charleston baar, hakten zy een gat aan bakboord zyde, deeden twee schoten door het bakboord, en namen toen de booten; kort daarop was het schip in den brand, en omtrent ten 5 uren v. m. vloog het zelve in de lucht. Het volk in de booten landden by de werf van den Hr. Leslie, en reisde naar Charleston.

UIT DE JAMAIKA JOURNAL.

VEGETABEL OF GROEYEND INSECT.

"In Atwoods geschiedenis van het eiland Dominica wordt het verschynsel van de *vegetabele* of groeyende vlieg dus vermeld:

"De Vegetabele vlieg is een merkwaardig Insect: Het is van het voorkomen en de gestalte van een kleine haan kever, (goud haantje, cockchafer) en begraaft zich zelve in den grond, waar hy sterft; uit deszelfs ligchaam spruit een kleine plant die naar een koffy boom plant gelykt, alleen de bladen zyn veel smaller. De plant die uit dit Insect voortkomt wordt dikwyls over het hoofd gezien, uit de volksmeening wegens deszelfs bestaan, dat het niet anders dan een koffy plant is; doch wanneer men dezelve naauwkeurig beschouwd, is het onderscheid gemakkelyk te bemerken, daar het hoofd, ligchaam en voeten van het Insect aan den wortel te zien zyn, zoo volkomen als toen het leefde.

"Een proef van dit verschynsel dus beschreven werd kortelings opgegraven, door een Heer te Kingston in den tuin van zyn verblyf te St. Andrew. Het eene is van de gedaante van een groote haan of goudkever; en de plant, welke er uit deszelfs maag was gesproten is omtrent twee duimen hoog. Ten tyde wanneer het opgegraven werd, was het groeiend deel groen. Er zyn geene uitwendige omstandigheden die het ontstaan der plant, van eenige andere oorzaak dan van het Insect zelve aanduiden, de huid van welke den schors scheint uittemaken aan den voet van den groeyenden stam. Deze zeldzaamheid is nu door de vriendelykheid van den Heer John D. Hale (door wien het opgegraven was,) in het bezit van den uitgever, die voornemens is hetzelve te plaatsen in de beroemde verzameling van den Heer Bullock van Londen."

Den 1sten Mei 1819.

WAARSCHOUWING.

DE Adjunct Fiscaal dezes en onderhoorige eilanden, brengt ter kennisse van de Ingezeten dezes eylands, dat de Neger Lucas, slaaf van den Heer C. A. De Larrey, zich van de Plantagie Assiento (alwaar hy als Bomba dient) geabsenteerd heeft, en het der Justitie daaraan gelegen ligt genoemden Neger ten spoedigsten geapprehendeert te zien.

Zoo is het dat de Adjunct Fiscaal voornoemd elk en een ieder, niet alleen verbiedt, aan genoemden Neger eene schuilplaats te verleenen, maar ieder een inviteert, alles in het werk te stellen, ten einde denzelven aantehouden en ter Fiscalaat op te doen brengen. Zullende de som van twee Johannissen aan den genen die hierin reusseert als premie uitbetaald worden.

De Adjunct Fiscaal voornoemd,

R. H. HAYUNGA.

CURACAO.

Schepen in en uitgeklaard, zedert onze laatste.

INGEKLAARD—APRIL.

24.	golet Floor de Mayo, Evertsz,		St. Thomas
26.	——	Adm. van de Capellen, Diedenhoven,	Maracaybo
27.	——	Mendez, Bartolote,	ditto
	——	Neptunes, Isiero,	Porto Rico
	——	Twee Vrienden, Frolyk,	St. Thomas
	——	Drie Zusters, Peron,	Puerto Cabello
30.	——	Klein Alexandria, Castro,	Aruba

UITGEKLAARD—APRIL.

24.	golet Deligence, Visscher,		Maracaybo
	——	Floor de Mayo, Evertsz,	Aruba
	——	Henry, Griffeth,	Aux Cayes
26.	——	Beckles, Allen,	Trinidad
	bark Fanny, De Hachet,		St. Thomas
27.	——	Sally, Luckert,	Spaansche kust
	——	L'Alexander, Sebelly,	Rio-de-la-Hache
28.	——	Fortuna, Schoits,	Maracaybo
	golet Curaçao Packet, Turner,		Spaan. kust
29.	——	Drie Zusters, Peron,	Coro
30.	——	Diana, Simon,	ditto
	——	Atractive, Gielbar,	Zee
	——	Atractive, Muller,	Spaansche kust

Z. M. brik de Zwaluw, kapitein luitenant Bolken, kwam Woensdag ll. van La Guayra en Puerto Cabello, hier aan. Terwyl de Zwaluw te La Guayra binnen kwam, verliet een Engelsche oorlogs brik, welke van Margarita gekomen was, die haven; Dezelve wordt gezegd afgezonden te zyn, door den Gouverneur van Barbados, om de waarheid van het berigt te verzekeren, dat zoo vele Engelschen te Margarita waren aangekomen, en om in tyds berigt te geven van eenige over het hoofd hangende gevaren, voor de Engelsche belangen in La Guayra. Wy zyn van goeder hand berigt, dat de kapitein van de oorlogs brik, aan den kapitein generaal van Caracas verklaard heeft, dat hy zelve in Margarita, 3,000 man gezien had, die aanstalten maakten tot eene dadelyke landing op eenige plaats van de kust, in de nabuurschap van La Guayra Dit nieuws heeft het volk van Caracas en La Guayra, in een staat van verslagenheid gebragt, zy, welken te voren vertoond werden als vol moed te zyn. Er zyn troepen van Caracas gezonden, om het garnisoen te versterken, en er heerscht de grootste werkzaamheid om de plaats in eenen volkomenen staat van verdeediging te stellen, ten einde den voorgenomenen aanval afteweeren. Bezigheden stonden geheel stil te La Guayra en Puerto Cabello, ingevolge van het bovenstaande nieuws.

Het schip Carolina, kapitein Bartels, het welk laatst van deze haven, naar Rotterdam zeilde, is verpligt geweest te Aruba binnen te loopen, uithoofde dat dezelve even boven water lek bevonden is.

De Caracas Courant van den 21sten April, behelst twee officieele berigten van gevechten voorgevallen tusschen een detachment Royalisten onder bevel van Pereira, en de Independenten onder Bolivar, Paez, Saublette, en Ansoatequi. Het eerste daarvan had plaats den 27sten Maart, te Trapiche de la Gamarra, in welke gezegd wordt, dat de Independenten 400 man aan dooden en gewonden, en 35 gevangenen, verloren hebben. Het verlies der Royalisten bedroeg 13 dooden en 48 gewonden. De magt der Independenten is niet naauwkeurig bekend; men zegt dat dezelve bestaan heeft, uit de wind waardsch en Barcelona bataillons, een corps scherpschutters gedeeltelyk Engelschen, eenige guides en boven de 1000 paarden. Het geheel der Spaansche magt beliep 260 man Infanterie en 98 Cavallerie.

De tweede is gedateerd Arauca 3den April, en doet verslag van een gevecht of liever eene reeks van schermutzelingen, die plaats hadden, op den regter oever van de rivier Auranca, tusschen den 30sten Maart en den 2den April. Het verlies aan de zyde der Royalisten was 14 dooden en 25 gewonden. Dat van de Independenten, moet aanzienelyk geweest zyn, uit het getal dooden, op de wegen gevonden. De depeches zeggen, het is niet gemakkelyk het verlies van den vyand te bereekenen.

Uithoofde wy zoo laat de bovenstaande Courant ontvangen hebben, vinden wy het onmogelyk de gebeurtenis in dit nummer uitvoerig optegeven, daar de depeches zeer lang zyn. Wy zullen echter dezelven onze lezers in onzen volgenden voorleggen.

Brieven uit St. Thomas van den 17den, 21st. 22sten April behelzen het volgende:—

"De Spaansche armee is geposteerd te St. Jayme; deze stad is gelegen in de provintie van Caracas. Wy hebben een Extraordinaire Caraccas Courant van den 31sten ll. gezien, welke een officieel verslag geeft van eenige voordeelen door Morillo den 11den behaald.—Wy zyn geneigd onderzoek te doen, waarom dit document voor het publiek 20 dagen terug gehouden is, daar San Jayme slechts 6 of 8 dagen, en Achaguas maar 8 a 10 dagen van Caracas is gelegen. Beluche is voor deze haven- Een der transportschepen die laatstelyk het overschot der Engelsche troepen naar Margarita geleidde, is daar aangekomen. De Spanjaards berigten ons dat Bolivar door Pereira terug gedreven was in eenen aanval tegen St. Fernando, door de Britsche troepen gedaan.—Veertien honderd man, zynde het overschot van Col. English expeditie zyn te Margarita gekomen, met de 600 alreeds daar en 2000 creolen, is er een leger van 4,000 man in die plaats.

Het volgende extract uit de London Packet en Lloyd's Evening Post, van Woensdag den 10den Maart 1819, is hier ontvangen in een brief uit St. Thomas:—

"Met de Oranje, te Liverpool gearriveerd, hebben wy berigt ontvangen van Buenos Ayres tot den 8sten December en van St. Jego de Chili tot den 25sten November; die van de laatste plaats verzekert ons, van het nemen van twee Spaansche transportschepen meer, de Rosalia en de Carlota by den ingang der stille Oceaan.

"Het onderstaande is een berigt van het aantal en de namen van de genomene vaartuigen, welke de expeditie uitmaakten, die uit Cadix 21sten Mey 1818, met 2000 man, ter verdeediging van Peru uit Cadix zeilden:—Maria Isabella van 50 stukken—Madalena Josivilla—Helena Zubiaga—Dolores Quintana—Rosalia Manchega, Carlota—Especulation (vermist)—Trinidad Loredo (overgeleverd te Buenos Ayres).

"Van vier koopvaarders, die onder het konvooy waren, is zederd niet gehoord; een derzelven in Nuestra Señora de Antocha van 30 st. tot de Philippynsche maatschappy behorende. Spanje heeft inderdaad den staat van Chili op eene vloot onthaald, welke grootelyks eene voorgenomene landing op de kust van Peru gemakkelyk zal maken."

Spaansch Amrika.—Verslag der magt uit Spanje gezonden, tegen de onderscheidene punten van Zuid Amerika, zederd het begin van 1810, tot den tegenwoordigen tyd:—

In het begin van 1813, legde Generaal O'Donnohou, toen Minister van Oorlog, voor de Cortez, ingevolge derzelver order, een getailleerd berigt over, wegens de naar Zuid Amerika gezondene troepen, het officieele aantal van het zelve was	12,500
In 1813 en 1814, over gezonden naar Monte Video, in onderscheidene divisien, en gevangen genomen door de Buenos Ayres armee, by de overgaaf van die plaats	3,800
In 1815, zeilde uit Cadix de onverwinnelyke Armada van Generaal Morillo, tegen de provintien van Venezuela	10,500
Kort daarna landde de Brigadier Generaal Millarea, te Vera Crux, met .	1,500
In den loop van het zelfde jaar kwamen te Callao de Lima, de regimenten van Talavera, Zarogoza, Cantabria en America, ieder 800 sterk . .	3,200
In 1816, nam Gouverneur Cienfuegos met zich naar Havana	2,000
In April 1817, zeilden van Cadix naar Venezuela	2,000
Op verscheidene tyden naar Porto Rico gezonden, en by de uitkomst tegen Venezuela	2,000
In Mei 1817, gingen van Cadix naar Peru	1,500
In Mei 1818, gingen van Cadix naar Peru	2,000
	41,000
In het bedrag zyn niet begrepen, kleine partyen in koopvaardy schepen gezonden, ingevolge de tonnen die zy hielden, noch matroozen door de onderscheidene Gouverneurs gepresť, geschat op	2,000
Totaal tegen Zuid Amerika gezonden	43,000

Het schip Monarch een van Sir Gregor Mac Gregor's transportschepen, ontmoette in de Mona Passage een Spaansche brik, die op derzelver reis van Spanje naar Havanna door den kaper Irresistible te Buenos Ayres behoorende, genomen was, en een prys-meester aan boord had gekregen; doch het volk was tegen de nemers opgestaan, en hadden na eenen wanhopigen tegenstand de brik hernomen. De kapitein van de Monarch dezelve zeer ontbloot van zeilen &c. vindende, nam haar op sleeptouw; wanneer, toen de soldaten aan boord van zyn schip eene geneigdheid toonden, om het zelve te plunderen, de tweede stuurman met vier man van dat vaartuig aan boord werd gezonden, met bevel dezelve naar Aux Cayes te geleiden, en alle de zeilen werden toen op de Monarch hermaakt.

Een gewapende brigantyn onder Venezueliaansche vlag, deed laatstelyk Aux-Cayes aan, dezelve had eene groote hoeveelheid geld aan boord, welke men veronderstelde, van vaartuigen, die dezelve op zee geplunderd had, gekregen te zyn.

Wy hebben reeds eenige aanmerkingen in betrekking tot de executie der Britsche onderdanen Arbuthnot en Ambrister, door den Amerikaanschen generaal Jackson gegeven. Wy zullen nu den marquis van Lansdown aanhalen, die over dat punt zegt:—

"Hy konde niet nederzitten zonder aanmerking te maken, op de redevoering en het adres aangaande de betrekkingen tusschen dit land en de Vereenigde Staten van Amerika bestaande—eene natie, van welke hy altoos wenschtte te spreken, met dien eerbied en achting welke hy opregtelyk gevoelde. Hy had met groot genoegen vernomen, dat het tractaat met deze staten vernieuwd was; dochmet dit onderwerp in zyn geheel te melden, was het onmogelyk, zich niet daden te herinneren, die laatst voorgevallen zyn in den loop van zekere militaire operatien der troepen van deVereenigde Staten, en welke daden van dien aard waren, van gene geringe sensatie in dit land te maken, daar dezelve de opoffering des levens inhielden van twee perzonen, die Britsche onderdanen waren. Hy zinspeelde op de daden, welke plaats hadden gehad, in den loop der vyandelykheden tusschen de Vereenigde Staten en de Indianen in de Spaansche bezittingen. Tot dat echter, het gouvernement der Vereenigde Staten, deze daden goedkeurde of poogde goedtekeuren, zou hy zich van eenige dadelyke meening onthouden. Hy kon tegenwoordig alleen spreken van dat gene, wat publiek gemaakt was, wegens de handelingen der militaire commissie, of van den krygsraad voor welke deze lieden getrokken werden. Het beginsel, waar op die krygsraad voortging, zoo al overeenstemmend met de krygswetten, konde naauwelyks door zulk een bestuur als dat der Vereenigde Staten gerugsteund worden. Er moge een voorwendsel zyn, om zulk eene wet op Ambrister toe te passen, die met de wapenen in de hand gevangen werd; maar met betrekking tot Arbuthnot, is er geen voorwendsel hoegenaamd. Het schynt eene dier daden van openlyk geweld te zyn, die de genen ontadeld door welke dezelve zyn bedreven. Hy twyfelde echter geenszins, of een naauwkeurig berigt zoude van de Vereenigde Staten ontvangen worden, daar de aard dezer daadzaken, niet overeenkomstig ware met den geest en vrye instellingen van dat bestuur."

Het volgende artikel over het zelfde onderwerp, is uit een Londensch Ministerieel papier:

Uit de London Morning Post, 13den Jan.

De publicatie der officieele documenten, vermeldende de handelingen welke tot de executie van twee onzer getrouwe burgers Mr. Arbuthnot en Mr. Ambrister, op bevel van den Amerikaansche gezaghebber Jackson aanleiding hebben gegeven; hebben ook de grootste verbazing en verontwaardiging door het geheele land verspreid. Het geval zelve heeft eene wending gekregen van eene der grootste wreedheden te zyn, nog meer schokkend, door het monsterachtige vertoon van regtvaardigheid, en de barbaarsche wreedheid, welke het zelve aan den dag legt; meer dan iets het welke door die werd opgevat, welke by de eerste onvolkomene berigten de ergste denkbeelden wegens het gedrag der Amerikanen in deze daad ingewikkeld, hebben opgevat. Wat ons betreft wy belyden, dat zonder eenig zeer hoog denkbeeld te vormen van de regtvaardigen menschelykheid, der genen, welke als regters over onze twee landslieden zaten, wy echter, daar zulks eene zaak is in het aanschyn des dags gepleegd, en met iets, daar naar den form van eene wettelyke daad gelykt, zeker denken, dat wanneer de bewysstukken worden voortgebragt, het moge blyken, dat het dood vonnis hetwelk is uitgevoerd, zoo als niet ten vollen verdiend, ten minsten volgens de strikte en gestrenge uitlegging der wetten was gevelt.

Doch nu schynt de zaak verre anders te wezen. Aan het hoofd dezer documenten is er een proef, dat de executie van Mr. Arbuthnot en Mr. Ambrister een zeer onmenschelyke moord is geweest. De daadzaken kunnen niet weggeredeneerd worden. Wy hebben het onderwarp beschouwd, met gevoelens, onderworpen aan den eersten indruk van verontwaardiging, welke de lezing van deze verschrikkelyke documenten hebben te weeg gebragt. Wy hebben dezelven over en herlezen, met opzet lettende op iedere omstandigheid, welke in eenigen hoogen graad de zaak dezer twee ongelukkige menschen konde verzwaren. Doch hoe meer wy de zaak beschouwden, hoe meer wreedaardig dezelve schynt tegen die Amerikanen, die er in betrokken zyn. Het is geen zaak, daar zoo ligt over heen te lopen is. Het is geen geval voor eene haastige meening. Wy wenschten tevens, dat zoo ver als eenige regtskundige vraag er in betrokken is, wy gelegenheid zouden hebben, om ons te verzekeren, of er niet eenig ding in dat oogpunt genomen konde we zen—eenige woordspeeling of fynheid van zamenstelling, welke het gedrag mogt regtvaardigen, of zelfs maar de onregtvaardigheid daar van twyfelachtig maken. Doch er vertoont zich niets van dien aard. Het geheele proces en veroordeeling zyn zoo afwykende van het beginsel van nationale en zelfs van krygswetten, als schokkend voor de menschelykheid.

Laat ons alleen de beschuldigingen beschouwen, waarop de regtsgedingen plaatsgrepen.—Het besluit van den krygsraad en laatstelyk, de order tot te regtstelling door generaal Jackson gegeven. Tegen Mr. Arbuthnot, werden drie aanklagten gedaan. De eerste was dat hy de Kreek Indianen had opgezet tegen ons om oorlog tegen de Amerikanen te voeren, hy die een Britsch onderdaan was, een land in vrede met de Vereenigde Staten; de tweede aanklagt was, dat van als een *spion te handelen*, van den vyand te helpen en te ondersteunen, en hem met ammunitie te voorzien; de derde aanklagt was, dat hy veroorzaakt had, er twee inboorlingen werden gearresteerd en de Indianen opgezet om hen te vermoorden. Tot bewys van deze aanklachten, was er geen zweem van wettig bewys, door het aannemen van die geloofwaardigheid der getuigen; geen enkele zweem van redelyke proefneming betrekkelyk het karakter der voornaamste getuigen, en dat de hoofd aanklagt alleen steunde op waarschynelykheid van hooren zeggen, zoo als op den inhoud van eenen brief. Wat betreft het vonnis van den raad, zelfs op de waarschynelykheid die zy aannamen, onschuldigden zy hem van de eene materieele beschuldiging, die van als spion te handelen, maar hem aan de andere schuldigvindende, veroordeelden zy hem ter dood; doch zullen wy van getuigen spreken? Zullen wy van dood vonnis spreken? Wat was de misdaad? Neem de beschuldiging van als een spion gehandeld te hebben weg, en wat blyft er over om een Britsch onderdaan voor het regt te trekken? En is het een Amerikaansch geregtshof, dat het voorbeeld geeft, van den onderdaan eener onzydige natie, ter dood te brengen, die aan derzelver vyanden, oorlogs ammunitie verkoopt? Is het een Amerikaansch geregtshof, dat het voorbeeld geeft, van de onderdanen eener onzydige natie te hangen, wegens aanhitzen ten oorlog? Zyn dit de daden der gevolmagtigde agenten van dat land, de helft van welkers inwoners in zulke daden tegen dit land betrokken waren, gedurende onzen laatsten oorlog met het revolutionaire Frankryk! En hoedanig is die oorlog, tot welken de heer Arbuthnot beschuldigd wordt de Creek Indianen aangezet te hebben? Geenzins een oorlog van aanval—geen oorlog van aanval—doch een oorlog om aanval te stuiten; een oorlog [om de taal der Indiaansche opperhoofden te bezigen] tegen de Vereenigde Staten, wier onderdanen, "Onze roode broeders vermoorden—ons vee by honderden op eens stalen—dagelyks op ons land toenemen, en de zich nedergezet hebbende in hunne kwalyk verkregene bezittingen, handhaven, door eene gewapende magt!"

Wat de zaak van den heer Ambrister betreft, hy werd beschuldigd van dadelyk deel in dezen oorlog genomen te hebben—een gedrag door het algemeen gebruik in moderne tyden gewettigd; doch hierom is onze landsman in koelen bloede, door den Amerikaanschen generaal Jackson, ter dood gebragt. De krygsraad sprak, als haar laatste vonnis uit, dat de heer Ambrister, vyftig slagen zoude ontvangen, en tot dwang arbeid voor 12 maanden opgesloten worden. Dit vonnis wilde generaal Jackson niet, alleen niet bevestigen, maar stelde er een van zyn eigen maaksel in de plaats, den doodstraf bevelende, welke dien ten gevolge werd uitgevoerd. Wy zeggen, dit laatste vonnis was dat van gen Jackson en niet van den krygsraad; want schoon dezelve in het eerste oogenblik besloot tot het dood vonnis, vroeg zy echter dadelyk verlof om het vonnis te herzien, en dit verlof verkregen zy. Zy herzagen, voor het eerste vonnis was bekend gemaakt, en het slotvonnis was, voor den straf van geesseling en tydelyke gevangenis.

Zoodanig zyn de juiste trekken van deze aller barbaarste daden, zy hebben geen gelyken in de geschiedenis van eenig beschaafdland; en wy zyn verblyd, op te merken, dat evenwel door de V. Staten, de algemeene uit eenleggingder werkelyke daadzaken een gevoel van afkeer verwekt heeft tegen den generaa Jackson en de andere byzondere perzonen in het moordadig geval begrepen. Het Britsche gouvernement ziet de verschrikkelyke zaak in dezelfs ware licht. Alle de documenten zyn het Congres voorgelegd, en wy hebben geen twyfel, of een schuldig gevoel, wegens zulk eene groote schending van het regt der volken, en de inspraken der menschelykheid zal aan den dag gelegd worden, door eene spoedige en ampele straf oplegging op de schuldige perzonen, welke straf een blik op hun eigen karakter en het ware belang van hun land zoo gebiedend vordert.

De WelEerw. Heer G. B. Bosch kwam als passagier met Z. M. brik de Zwaluw.

PASSAGIERS GEZEILD.

In de Hippomenes—De Heer Joseph Foulke, Mevrouw Foulke en familie.

OVERLEDEN.

Op Dingsdag ll. de Weled. Gestrenge Heer N. Straatman 2de Luitenant van Z. M. corvet Dolphyn.

Op Woensdag de Heer Pascal, Supercargo van het Fransche schip *Felix*.

Op Donderdag de Weled. Ges. Heer J. G. van Nuys, 1ste schryver van Z. M. corvet Dolphyn.

His Majesty's brig Swallow, Captain-Lieutenant Bolken, arrived on Wednesday last from La Guayra and Puerto Cabello. While the Swallow was going into La Guayra, an English brig of war, which had arrived there from Margarita, was leaving the port, said to have been dispatched by the Governor of Barbados to ascertain the truth of the report of so many Englishmen having arrived at Margarita, and to give timely notice of any impending danger to the English interests in La Guayra. We have been informed from good authority that the Captain of the brig of war, declared to the Captain General of Caracas that he had himself seen in Margarita 3000 troops, who were preparing to make an immediate descent upon some part of the coast in the vicinity of La Guayra. This news had thrown the people of Caracas and La Guayra into a state of despondency, who are represented to have been previously in high spirits.—Troops had been sent from Caracas to strengthen the garrison of La Guayra, and the utmost activity prevailed in putting the place into a complete state of defence to resist the premediated attack. Business was completely at a stand in La Guayra and Puerto Cabello in consequence of the above intelligence.

The ship Carolina, capt. Bartels, which lately sailed from this port for Rotterdam, has been obliged to put into Aruba, in consequence of her having been found to be leaky in her upper works.

The Caracas Gazette of the 21st of April, contains two official accounts of actions fought between a detachment of the Royalists, commanded by Pereira, and the Independents under Bolivar, Paez, Soublette, and Ansoategui. The first of which took place on the 27th of March at Trapiche de la Gamarra, in which the Independents are stated to have lost 400 men killed and wounded, and 35 prisoners; the loss of the Royalists amounted to 13 killed, and 48 wounded. The force of the Independents is not exactly known, it is stated to have consisted of the windward and Barcelona battalions of infantry, a rifle corps, parly English, some guides, and upwards of 1000 horses. The whole of the Spanish force consisted of 266 infantry, and 98 cavalry.

The second is dated Arauca, 3d April, and details an action, or rather a succession of skirmishes, which took place on the right bank of the river Arauca between the 30th of March and the 2d of April. The loss on the part of the Royalists was 14 killed and 25 wounded, that of the Independents must have been considerable from the number of dead found on the roads; the dispatch says it is not easy to calculate the loss of the enemy.

From the lateness of the hour at which we received the above Gazette, we found it impossible to give the translations in detail in this number, as the despatches are very long. We shall however, present them to our Readers in our next.

Letters from St. Thomas of the 17th, 21st. and 22d April contain the following:—

"The Spanish army is posted at St. Jayme; this town is situated in the province of Caracas. We have seen an Extraordinary Caracas Gazette of the 31st ultimo, which gives an official account of some successes obtained by Morillo on the 11th. We are led to enquire why this document has been withheld from the public 20 days, when San Jayme is distant from the capital but 6 or 8 days, and Achaguas only 8 or 10.

"Beluche is before this port. One of the transports which lately conveyed the remainder of the English troops to Margarita has arrived here. The Spaniards inform us that Bolivar was repulsed by Pereira in an attack against St. Fernando, made by the British troops.—Fourteen hundred men, being the remainder of Col. English's expedition, have arrived at Margarita; with the 600 already there, and 2000 creoles, there is an army of 4000 men at that place."

The following extract from the London Packet and Lloyd's Evening Post, of Wednesday March 10, 1819, has been received here, in a letter from St. Thomas:—

"By the Orange, arrived at Liverpool, we have received information from Buenos Ayres to the 8th December, and from St. Jago de Chili to the 25th November; that from the latter place assures us of the capture of two more Spanish transports, the Rosalia and Carlota, in the mouth of the Pacific.

"Subjoined is a statement of the number and names of the vessels captured, which composed the expedition that sailed from Cadiz on the 21th of May 1818, with 2000 men, for the defence of Peru:—Maria Isabella, of 50 guns—Madalena Josvilla—Helena Zubiaga—Dolores Quintana—Rosalia Manchega Carlota—Especulacion (missing)—Trinidad Loredo (delivered up at Buenos Ayres.)

"Four merchantmen, who were in the convoy, have not since been heard of; one of them is Nuestra Señora de Antocha, of 30 guns, belonging to the Phillipine Company. Spain has indeed regaled the State of Chili with a fleet, which will greatly facilitate a landing intended on the coast of Peru."

An armed brigantine, under the Venezuelian colours, touched at Aux Cayes lately; she had a great quantity of specie on board, which was supposed to have been obtained from vessels she had plundered at sea.

Spanish America.—Statement of the forces sent from Spain against the various points of South America, since the commencement of 1810, up to the present time:—

In the beginning of 1813, General O'Donnohou, then Minister at War, laid before the Cortes, in compliance with their order, a detailed account of the troops sent to South America since 1810, the official returns of which were	12,500
In 1813 and 1814, went over to Monte-Video, in different divisions, and were taken by the Buenos Ayres army on the surrender of that place . .	3,800
In 1815, sailed from Cadiz the Invincible Armada of General Morillo, against the Provinces of Venezuela . .	10,500
Shortly after Brigadier General Miliarea landed at Vera Cruz, with .	1,500
In the course of the same year arrived at Callao de Lima, the regiments of Talavera, Zaragoza, Cantabria, and America, each 800 strong . . .	3,200
In 1816, Governor Cienfuegos took with him to the Havanna . .	2,000
In April 1817, sailed from Cadiz to Venezuela	2,000
At various periods, sent to Porto Rico, and eventually against Venezuela	2,000
In May 1817, left Cadiz for Peru .	1,500
In May 1818, left Cadiz for Peru .	2,000
	41,000
In this amount are not included small parties sent in each merchant vessel, according to tonnage, and sailors pressed by the various Governors, estimated at	2,000
Total sent against South America	43,000

The Rev. G. B. Bosch, came passenger in H. M. brig Swallow.

PASSENGERS SAILED,

In the Hippomenes—Joseph Foulke, Esq. and Mrs. Foulke and family.

DEATHS.

On Tuesday last, Mr. N. Straatman, 2d Lieutenant of H. M. S. Dolphin.

On Wednesday Mr. Pascal, Supercargo of the French ship Felix.

On Thursday Mr. J. C. van Nuys, Secretary of H. M. S. Dolphin.

ARBUTHNOT AND AMBRISTER.

We have already given a few remarks in relation to the execution of the British subjects Arbuthnot and Ambrister, by the American General Jackson, and as the subject is interesting, and has been taken up in the British Parliament, we shall now quote as much of the marquis of Lansdown's speech as bears upon that point, and subjoin an article on the same subject from a Ministerial paper, in order that our Readers may perceive in what light the transaction is viewed by the British nation.

"He could not sit down without adverting to the reference made in the Speech and the Address to the ralations subsisting between this country and the U. States of America—a nation of which he always wished to speak with that respect and esteem which he sincerely felt. He learned with great satisfaction, that the Treaty with these States had been renewed; but in noticing this topic at all, it was impossible not to recollect transactions which had lately occurred, in the course of certain military operations of the troops of the United States, and which transactions were of a nature to produce no slight sensation in this country, as they involved the sacrifice of the lives of two individuals who were British subjects. He alluded to transactions which had taken place in the course of hostilities between the United States and the Indians, with the Spanish settlements.—Until, however, the government of the United States avowed or attempted to justify these transactions, he should withhold any positive opinion. He could at present only speak from what had been published at the proceedings of the military commission, or court-martial, as it styled itself, by which these persons were tried. The principle on which that court-martial proceeded, if consistent with military law, was one which could scarcely be expected to be enforced by such a government as the United States. There might be a pretence for applying such a law to Ambrister, who was taken with arms in his hands; but with regard to Arbuthnot, there appeared no pretext whatever. It appeared to be one of those acts of naked violence which disgraced those by whom it was committed. He had no doubt, however that a distinct explanation would be received from the United States, as the nature of these transactions was inconsistent with the genius and free institutions of that government."

The following article on the same subject is from a London Ministerial paper:—

From the London Morning Post, of Jan. 13.

The publication of the official documents recording the proceedings which led to the execution of our two fellow subjects, Mr. Arbuthnot and Mr. Ambrister, by the orders of the American commander Jackson, has excited the utmost astonishment and indignation throughout the whole country. The case has turned out to be one of much greater atrocity; more shocking by the monstrous mockery of justice, and the barbarous cruelly which it displays than any thing that had been conceived by those who from the first imperfect accounts, had formed the worst opinion of the conduct of the Americans implicated in this transaction. For our own part we confess, that without entertaining any very high opinion of the justice or humanity of those who sat in judgment upon these our two countrymen, yet being a thing done in the face of day, and with something at least like the forms of a legal act, we certainly did think that when the documents were produced it would turn out, that the sentence of death which was executed, if not fully deserved, was at least awarded according to the strict and stern interpretation of the law. But now the case appears to be far otherwise. On the face of these documents there is proof, that the execution of Mr. Arbuthnot and Mr. Ambrister was a most inhuman murder. The facts cannot be explained away. We have considered the subject with feelings subdued from the first burst of indignation, which the persual of these *terrible* documents excited. We have read them again and again, carefully dwelling upon every circumstance which in any degree could be made to aggravate the case of these two unhappy men. But the more we contemplate the case, the more atrocious does it seem against those Americans who are implicated. It is not a thing to be lightly talked of—it is no case for a hasty opinion. With this impression it is, that we have abstained from expressing any decided opinion, till we had thoroughly examined the subject. We were anxious, too, that so far as any question of law is involved, we should have an opportunity of ascertaining whether there could be any thing in that point of view—any quibble or refinement of construction which could justify the proceedings, or even make their injustice doubtful. But there appears to be nothing of the kind. The whole trial and condemnation are as abhorrent to the principles of international and even martial law, as they are shocking to humanity.

Let us only consider the charges on which the trials took place—the proof adduced to substantiate those charges—the decision of the court martial—and lastly, the order for execution issued by general Jackson. Against Mr. Arbuthnot three charges were exhibited: the first was, that he stirred up the Creek Indians to make war against the Americans, he being a subject of Great Britain, a country at peace with the United States; the second charge was, that of *acting as a spy*, aiding and abetting the enemy, and supplying them with ammunition; the third charge was, that he caused two American citizens to be arrested and incited the Indians to murder them. As to the proof of these charges, there was not one atom of legal proof admitting the credibility of witnesses; not one atom of reasonable proof, considering the character of the principal witness, and that the main charge was supported merely on hearsay evidence as to the contents of a letter. As to the sentence of the court, even on the evidence which they admitted they acquitted him of the only material charge, namely, that of acting as a spy, and finding him guilty of the rest, condemned him to death!—But do we talk of witnesses? Do we talk of sentence of death? What was the crime? Take away the charge of acting as a spy, and what remains as a charge on which to try a British subject? And is it an American tribunal, that sets the example of condemning to death the subject of a neutral state, that sells to their enemies the munitions of war? Is it an American tribunal that sets the example of hanging the subjects of a neutral state for inciting to a war! Are these the acts of the authorized agents of that country, one half of whose citizens were engaged in such acts against this country during our late war with revolutionary France! And what was this war to which Mr. Arbuthnot is accused of inciting the Creek Indians? Not a war of aggression—not a war of robbery and spoliation—but a war to resist aggression; a war (to use the language of the Indian chiefs) against the U. States, whose citizens "murder our red brethren—steal our cattle by hundreds at a time—daily encroach upon our lands—and maintain the settlers in their ill gotten possessions by an armed force!"

As to the case of Mr. Ambrister, he was accused of taking an active part in this war—a proceeding justified by the universal practice in modern times. But for this, our countrymen has been put to death in cold blood by the American general Jackson. The court martial pronounced as their final sentence, that Mr. Ambrister should receive fifty lashes, and be confined to hard labor for 12 months. This sentence, gen. Jackson not only does not confirm, but substitutes one of his own, ordering the punishment of death, which was inflicted accordingly. We say this latter sentence was that of gen. Jackson, and not of the court—for though the court did, in the first instance, award the punishment of death, yet they immediately desired leave to re-consider their sentence, and this leave they obtained. They did re-consider it before their first sentence had been recorded, and their final sentence was for the punishment of flogging and temporary imprisonment.

Such are the main, features of these most barbarous deeds. They have not their parallel in the history of any civilized country; and we are happy to observe, that even throughout the U. States, the general disclosure of the real facts has excited a feeling of horror and indignation against gen. Jackson and the other individuals implicated in the murderous transaction. The British government, as we have already stated, have paid due attention to the subject, and we have reason to believe that the American government view the horrid business in its true light. The whole of the documents have been submitted to Congress; and we have no doubt that a due sense of such gross violation of the law of nations and the dictates of humanity, will be shewn by a prompt and ample infliction of that punishment on the guilty persons, which a regard to their own character, and the true interest of their country, so imperiously demands.

SEA ROBBERS.

Charleston, Jan. 26.—The annexed particulars of the depredations committed by a gang of plundering wretches on board the Buenos Ayrean ship Louisa, fitted out at Baltimore, have been furnished us by one of her petty officers now in prison, who has turned States' evidence. Comment would be superfluous, the narrative cannot but excite the indignation of every one:—

The Louisa, commanded by capt. Joseph Almeda, shipped a crew in Baltimore, in August last, as a letter of marque, under Buenos Ayrean colours, to go a voyage to the north-west coast of America. Her armament then consisted of 10 guns, and she was manned with 40 men. She dropped down to the Patuxent, where she received from a pilot-boat, 6 guns, and 46 men,—making her force 16 guns, and 86 men. This equipped, she proceeded to sea; the first vessel she captured, was a Spanish brig, loaded with cocoa, coffee, indigo, and a large quantity of specie:—on board of this vessel, capt. Almeda went with a prize-master, leaving the Louisa in command of Mr. Smith, the lieutenant: Some time after, the crew rose upon the officers, took the ship from them, and confined them in the fore-castle, when a French brig heaving in sight, they were put on board of her. The gunner (Craig, sometimes calling himself Clark) then took the command of the Louisa, when they fell in with the British schooner Sir John Hardy, capt. Fairweather, which they plundered, took the captain and supercargo (Mr. Smith) on board the Louisa, and taking them apart, threatened to take their lives, unless they told where they had concealed their money; the captain informed where a small sum was secreted, which they took, together with some other articles, and then suffered them to proceed.

They next fell in with a British ship, plundered her, and let her go. They then proceeded to the island of Bonavista, where they found an American ship just arrived from France, which they plundered; then went on board some other vessels, and obtained information of the situation of the town, which they determined to go on shore and plunder,—in which affair several lives were lost, and goods, plate, money, &c. to a considerable amount taken. Thence they proceeded to the Isle of May, where they plundered an American ship, brig, and schooner, being the only vessels in port; went on shore at night, and plundered the town. They then shaped their course for the United Stated; on the passage, fell in with and plundered the following vessels, viz.:—a Russian ship, a French brig, an American ship bound to Rio Janeiro, and an American brig from Boston bound to the Havanna, on board of which latter vessels, they put three of their crew. They then met with a schooner from North-Carolina bound to Savannah, and with the consent of the captain, put all their crew on board, except about 25 men. Next day off Charleston bar scuttled the ship under the larboard main chains, and fired two guns through her larboard wings, and then took to the boats; shortly after which the ship was in flames, and about 5 o'clock, A. M. blew up.—The men in the boats, landed at Mr. Leslie's, and proceeded to Charleston.

A large ship, printed on her stern General Jackson, with a cargo of Brazil sugar, elephant's teeth, and hides, was lately run into a bay in the Danish island of St. John, and was purchased by some individuals at St. Thomas, who took out her cargo, and transported it in drogging vessels of St. Thomas's. It has not yet been correctly ascertained what vessel she was, or where from: Some say she was an American vessel from the Brazils, and that the captain and officers had been murdered by the crew; other state she was a prize to one of Artigas's privateers, called the San Mignel of Lisbon. Several people at St. John's and Tortola, principally blacks, who became acquainted with her situation, plundered a great quantity of the sugar from on board.—*Jamaica paper, Feb. 20.*

On Sunday, in lat. 19.48 N. long. 73 51. W. Cape St. Nichols Mole bearing E. N. E. about 12 miles, the brigantine Decouverte saw a felucca and a schooner, standing S S. W. schooner lying to, and the felucca beating to windward. In a short time the felucca stood towards the Decouverte, and hoisted Artigas's flag, fired a musket and tacked, saluting the brigantine by striking her colours half-mast, and hoisting them again three times. The Decouverte then bore down for the schooner and, spoke her. She proved to be La Fortuna, under Spanish colours, from St. Jago de Cuba bound to Monte-Christo, which the felucca had plundered, killed two men on board of her, and wounded the captain, and several others, with severe cuts and stabs. It seems the felucca left the schooner on the appearance of the brigantine. The felucca is a small vessel, about 25 or 30 tons, full of men, has new sails, black sides, and her bottom greased with tallow.—*Ibid.*